

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra ELNA

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611310576848/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Slægt med de hede Skolevennskaber. Saadan med den fuldeste Fortrolighed var Holgers Forhold til Kusinen.

Elna sad stiltfærdigt og lyttede til. Hun saå i „Fortrolighedens Krog“ Forelskelser fødes og Forelskelser dø. Hymnerne var altid de samme, men Navnene vekslede. Det gik hele Raden af Veninder rundt. Og da det var forbi med Veninderne, kom der ogsaa en Tid, hvor han talte mindre aabent, han smilede kun, og han holdt af, naar han sad og kærtegnede sine Ben, der var smukke og kraftige, at sætte dem i Stillinger, saa han ret saå deres Muskler. Han blev i den Periode en hel Del bleg, og de troskyldige Øjne fik svulne Kanter.

Ogsaa Elna havde det mindre godt. To-tre Aar i Træk paabød Lægen Baderejser. Hun fik tør Hoste, — maaske var den dog kun nervøs.

Efterhaanden skiltes de to Søkendebørn en Smule. Holgers Eksamen kom imellem foruden — det andet. Den Gang var de begge fem og tyve Aar.

Siden gik et Par Aar, hvor de helt skiltes. Holger tog en Plads som Fuldmægtig hos en Herredsfoged i Jylland — ude paa Landet; i en ensom Egn. Han var der, som sagt, henved to Aar; saa kom han noget pludselig hjem og var blevet noget forandret. Han havde faaet fuldt Skæg og var bleven stor og bredskuldret. Han talte ogsaa anderledes — naar han talte, thi han var særdeles ordknap siden sin Hjemkomst.

Elna hverken søgte eller flyede ham. De traf hinanden og vekslede nogle Sætninger, ligegyldige i Ny og Næ. Men saa hen paa Efteraaret blev de begge bedt til et Børnebal, en af Elnas gifte Veninder gav; ud paa Aftenen begyndte de Voksne at danse med, og der var muntert og megen Latter, naar de i Farten var nær ved at rive de Smaa over Ende i Valsen . . .

Holger kom hen til Elna. Hun havde ikke danset.

— Skal vi ikke danse en Gang igen? sagde han. Bilde os ind, vi er Børn igen.

En rød Strøm gled hen over Elnas hele Ansigt, medens hun gav ham Armen uden at tale.